

Inici

«Barcelona: títol provisional»

nuvibo

dl., 16/11/2020 - 08:09

Gomila, Andreu; Piccinino, Diego (eds.). *Barcelona: títol provisional: un viatge literari per la ciutat*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, 2020. 142 p. ISBN 978-84-9156-267-2. 18€.

Dins de la programació de *Barcelona Ciutat de la Literatura*, l'Ajuntament de Barcelona acull un seguit d'accions destinades a promocionar la literatura i la lectura, amb exposicions, fires i l'edició de volums especials com aquest.

Barcelona: títol provisional és un viatge literari per Barcelona a través dels autors més emblemàtics i els espais que han retratat en les seves obres. Com s'explica a la introducció, no hi són tots, però els vuit autors/es inclosos, que han viscut a Barcelona, han fet un mapa propi de la ciutat que cal conèixer.

El llibre recull, a més, quatre capítols dedicats a indrets o particularitats de la literatura barcelonina: «Topografia del vici», per Andreu Gomila, dedicat a l'antic Barri Xino; «Geografia del boom», per Xavi Ayén, on es descriu l'estada a la ciutat de molts autors estrangers; «Barcelona negra», per Teresa Solana i «2020», per Marina Espasa. El llibre finalitza amb un índex de llocs i carrers que apareixen esmentats a les seves pàgines i surten als llibres dels autors analitzats.

A «Mercè Rodoreda i la seva ciutat o a l'inrevés», Marta Pessarrodona fa un recorregut pels carrers de Sarrià-Sant Gervasi, Gràcia i el Guinardó. I, de retruc, per la vida més íntima de l'autora, on s'explica el cas del permís que va haver de demanar al seu marit (i germà de la mare!) per tal que pogués rebre l'import del premi Víctor Català el 1957. El matrimoni s'havia separat al 1937, en plena guerra. Rodoreda va fer un tribut a Barcelona des de les seves obres *La plaça del Diamant*, *Aloma*, *Estiu*, *Jardí vora el mar*, *El carrer de les Camèlies* o *Mirall trencat*. Un autèntic homenatge a una ciutat on no va tornar, per culpa de la guerra civil, fins el 1956.

«Barcelona en el mirall de la història» és el títol del capítol de Simona Škrabec dedicat a Jaume Cabré i als barris del Gòtic o Pedralbes. A *Senyoria*, per exemple, es fa un retrat de Barcelona entre els segles XVIII i XIX i la transformació que va viure, «barris foscos per nous horitzons». Una novel·la que, segons Škrabec, ens enganya, perquè mai sabrem qui és l'autor del crim que s'ha comès.

Carlos Zanón és el continuador de l'obra de Vázquez Montalbán i per això a «Carvalho Barcelone(s)» és l'encarregat de fer el recorregut pels espais més coneguts de les novel·les protagonitzades pel detectiu Carvalho: el Boadas, Casa Leopoldo, El Pastís o el Mercat de la Boqueria. Però també ens passeja per barris com el Poblesec o Vallvidrera.

Per l'Eixample, el Raval o Sarrià es mou el capítol dedicat a Roberto Bolaño, «Bolaño i Barcelona», escrit per Ignacio Echevarría. I s'hi descriu la Barcelona de Bolaño des de l'arribada fins a la seva mort a l'Hospital de la Vall d'Hebron, passant per les reunions amb altres escriptors que tenien lloc als barris alts de la ciutat.

«Els carrers de Juan Marsé», per David Castillo és això: no hi ha pràcticament cap narració en l'obra de Marsé que no tingui escenaris urbans de Barcelona. Gràcia, el Guinardó, Sarrià, la Rambla, el Carmel. Els personatges es mouen pel Club de Tennis La Salut, La Cova del Drac o l'Hospital d'Infecciosos. I a mesura que Marsé madura, aquests escenaris es fan més subtils. Gràcia és el centre neuràlgic de l'univers Marsé, com també ho és el barri del Carmel de *Últimas tardes con Teresa*.

Julià Guillamon desgrana la Barcelona de Quim Monzó a «La utopia del Bar Llorens». Segons Guillamon, en la visió que Monzó té de Barcelona hi ha un contingut utòpic. Sota la ciutat indiferent hi ha coses que valen la pena, com el Màgic, el Whisky Twist, el Baviera. La utopia urbana és una Barcelona on s'han conservat aquests bars i la gent conserva la seva manera de ser, com passa en aquests llocs del barri de Sants.

A «El camí polít», Irene Solà fa un viatge a través d'una de les obres de Montserrat Roig, *El temps de les cireres*, resseguint els passos d'una nit pel Born: Sant Pere, Santa Caterina, la Ribera, de la mà d'en Màrius i la Natàlia. El capítol 10 està dedicat a Maria Mercè Marçal. A «On comença i on acaba Barcelona», Blanca Llum Vidal descriu un paisatge entre Lleida i Barcelona, els moviments migratoris, la Barcelona de les dones, «de la llibertat vulnerable i d'una independència precària» i la maternitat.

El darrer capítol, dedicat a les noves veus, es reivindiquen altres llocs i barris i és, potser, el més crític amb la ciutat. Com diu Adrià Pujol a «Picadura de Barcelona» «què ha fet una ciutat olímpica i superba per convertir-se en una ciutat que fa temps que dorm perquè està esgotada, bulímica i aclaparada?»

La lectura de *Barcelona: títol provisional* fa un recorregut curiós per la ciutat que han descrit els escriptors i les escriptores que conformen la literatura catalana moderna des de principis del segle XX, i ens deixa veure la transformació de la ciutat des dels seus ulls. I conèixer interioritats i curiositats que desconexíem. Un viatge molt recomanable.

Lali Salom

De la 7a promoció de l'[Escola de Llibreria](#)

tipus document

[llibres](#)

[Butlletí](#)

Blog de l'Escola de Llibreria 2013-

[Facultat d'Informació i Mitjans Audiovisuals – Universitat de Barcelona](#)
[Gremi de Llibreters de Catalunya](#)

Segueix-nos també a:

El Blog de l'Escola de Llibreria no subscriu necessàriament les opinions expressades pels autors dels articles.

RSS

Els continguts del blog de l'Escola de Llibreria de la Facultat d'Informació i Mitjans Audiovisuals de Barcelona estan

subjectes a una llicència **[BY-NC-ND de CC](#)**.

[Contacte](#)

Tuits de [@EdL_UB](#)

 Escola de Llibreria
@EdL_UB

French authors offer to pay bookshops! Covid lockdown fines theguardian.com/world/2020/nov...

